

هوالمحبوب

فارغ التحصیلان ...

«شش سال پیش» از مدارس مختلف جمعمان کردید و همه‌مان را در زیر لوای «سازمان» گردآوردید و امروز بعد از قریب شش سال، آن غریبه‌ها تبدیل به آشنایان شده‌اند. ما کسانی شده‌ایم که نه تنها یکدیگر را صمیمانه دوست داریم، بلکه دست گرمی را که برای اولین بار، جهت پیوند محبت به سویمان دراز شد، صادقانه می‌فشریم و همواره زبان صادقی را که رمز پیوند را برایمان تشریح کرد، تقدیس می‌کنیم. امروز می‌دانیم که این صمیمیت را تا حد زیادی مدیون سازمانیم. امروز می‌دانیم که در میان تمام کمبودها و مشکلات و مصایب، بودند مسئولان صادقی که با ما درد کشیدند، با ما محرومیت را حس کردند و بهتر از ما در جهت حل مشکلات کوشیدند و حالا، نه صرفاً به عنوان ریاست سازمان، بلکه به عنوان نماینده آن عزیزان پاکدل به سوی شما رو کرده‌ایم تا سپاس و تشکر خاضعانه‌مان را نثار افکار بلند و روح بزرگتان بکنیم و بگوییم که ما شما را به خاطر سپرده‌ایم و به هر کجا که برویم این اولین آشیانمان را فراموش نمی‌کنیم و برای بهینه ساختن آن باز می‌گردیم، چرا که کبوتر به هر کجا که برود باز اولین آشیان را به خاطر دارد. امروز به سوی شما آمده‌ایم تا صادقانه بگوییم که در میان تمامی اعتراض‌ها و گله‌ها و شکایتهایمان، یک چیز را همواره مدنظر داشته و داریم و آن، این که ما این سازمان و مسئولین صادق و زحمتکش و محصلین همدل آن را دوست داریم و شاید این «دوست داشتن خالصانه» منشا خیلی از آن «گله‌ها» باشد.

به هرحال امروز در آغاز مرحله ای نوین از زندگی‌مان، آمده ایم تا التماس دعایی داشته باشیم که برای مقابله با سختیها و بدیهای جامعه، سخت نیازمند دعای خیر شما هستیم، محرومان نکنید. خدانگهدار شما و تمامی خادمان ایران.»

از میان نامه هایی که عزیزانمان از گوشه و کنار میهن بزرگ اسلامیمان ایران برایمان ارسال می‌دارند، آغاز سخن را به دست این نامه سپردیم که نزدیک به سی تن از فارغ‌التحصیلان مرکز رشت در اولین روز و شروع مقطع جدید در زندگی علمی - اجتماعی‌شان نوشته و ارسال نموده‌اند.

شور و شوق فارغ‌التحصیلان جدید به صورت جدی قابل تامل است. به طور متناوب اینان که در زمان دانش‌آموزی «گله مند» جدی بودند، حالا حداقل عده‌ای از آنها می‌خواهند به یاری مدیران و دیگر همکاران ما بیایند.

راه را سد نکنیم، این عزیزان طلبی از من و تو، که به همسنگری کفر ستیزان، خود را متصل می‌دانیم، ندارند. بیاییم در کنار اصل «انضباط معقول در مدرسه»، «حضور فارغ‌التحصیلان در مدرسه» را در همان

چارچوب بپذیریم و باورمان شود که شادابی مراکزمان دوچندان خواهد شد. با وجود شادمانی از موفقیت چشمگیر دانش‌آموزان مراکز در مراحل مقدماتی و کشوری چهار المپیاد، فیزیک، شیمی، ریاضی و کامپیوتر در آخرین روز آذرماه اعلام نتایج کشوری المپیاد ریاضیات و کامپیوتر مشخص ساخت که در ما قبل نهایی این چهار المپیاد هیچ دانش‌آموز دختری راه نیافته است. این امر با وجود تلاش خوب و قابل تحسین دانش‌آموزان دختر مدارس ایران و راهیابی عده ای از آنها به مرحله کشوری و کسب مدال نقره و برنز، نباید استمرار تلاش این عزیزان را جهت سالهای بعد خدشه دار سازد. موفقیت در دو سال پی در پی در سطح جهانی باید این باور را تثبیت نموده باشد که عدم موفقیت در رقابت فشرده داخلی نباید یاس آور باشد.

در چهار المپیاد جهت مسابقات سال ۷۵ در مرحله کشوری از مجموع ۴۱ مدال طلای کشوری، ۳۴ مدال طلا را دانش‌آموزان این مراکز کسب نمودند: علامه حلی تهران ۱۸ مدال طلا، شهیدآژه ای اصفهان ۶ مدال طلا، شهید سلطانی کرج و شهید صدوقی یزد هر کدام ۳ مدال طلا، شهید هاشمی نژاد مشهد، شهید مدنی تبریز، میرزا کوچک خان رشت و شهید بهشتی زنجان هر کدام یک مدال طلا. در دو سال گذشته که شرط معدل برای دانش‌آموزان مراکز سازمان جهت شرکت در المپیادها مطرح شده است هرچند با کاهش نسبی افراد معرفی شده از مراکز سازمان همراه بوده است ولی هیچ گونه تغییر منفی در نتایج نهایی ملاحظه نشده است.

آنچه برای ما در این رقابتها و هم‌اوردها مطرح است اعتلای نام ایران اسلامی به دست کسانی است که «تخصص» و «تعهد» را در کنار هم داشته باشند، که اگر ما و همه دستگاههای آموزشی کشور، به «پرورش» این افراد موفق شویم، میهن عزیزمان در کنار ملت فداکارش، ایمن ترین دوران حیاتش را تجربه خواهد نمود. انشاء ...

مدیر مسئول

